

ROALD
DAHL
Ο Νο 1
ΠΑΡΑΜΥΘΑΣ
ΣΤΟΝ ΚΟΣΜΟ

ROALD DAHL

Ο Τσάρλι και ο Μεγάλος
Γυάλινος Ανελκυστήρας

Εικονογράφηση:
Κουέντιν Μπλέικ

Το
ΒΙΒΛΙΟ
αυτό ανήκει:

ΣΕΙΡΑ: ΜΙΚΡΗ ΠΥΞΙΔΑ

ΤΙΤΛΟΣ ΒΙΒΛΙΟΥ: **Ο Τσάρλι και ο Μεγάλος Γυάλινος Ανελκυστήρας**

ΤΙΤΛΟΣ ΠΡΩΤΟΤΥΠΟΥ: Charlie and the Great Glass Elevator

Από τις Εκδόσεις George Allen & Unwin, ΗΠΑ 1973

ΣΥΓΓΡΑΦΕΑΣ: Roald Dahl

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ: Κίρα Σίνου

ΤΥΠΟΓΡΑΦΙΚΗ ΔΙΟΡΘΩΣΗ: Κυριακή Κάσση

ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΣΕΛΙΔΟΠΟΙΗΣΗ: Βάσω Βύρρα

© The Roald Dahl Story Company Ltd, 1972

Roald Dahl is a registered trademark of The Roald Dahl Story Company Ltd.

© Εικόνας εξωφύλλου: Quentin Blake, 1995

© ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΨΥΧΟΓΙΟΣ Α.Ε., Αθήνα 1988

Πρώτη έκδοση: Ιούλιος 1988

Τέταρτη έκδοση: Σεπτέμβριος 2018, 16η χιλιάδα

Πέμπτη έκδοση: Νοέμβριος 2020, 18η χιλιάδα

ISBN 978-618-01-3729-3

Τυπώθηκε στην Ευρωπαϊκή Ένωση, σε χαρτί ελεύθερο χημικών ουσιών, προερχόμενο αποκλειστικά και μόνο από δάση που καλλιεργούνται για την παραγωγή χαρτιού.

Το παρόν έργο πνευματικής ιδιοκτησίας προστατεύεται κατά τις διατάξεις του Ελληνικού Νόμου (Ν. 2121/1993 όπως έχει τροποποιηθεί και ισχύει σήμερα) και τις διεθνείς συμβάσεις περί πνευματικής ιδιοκτησίας. Απαγορεύεται απολύτως η άνευ γραπτής αδείας του εκδότη κατά οποιονδήποτε τρόπο ή μέσο αντιγραφή, φωτοανατύπωση και εν γένει αναπαραγωγή, διανομή, εκμίσθωση ή δανεισμός, μετάφραση, διασκευή, αναμετάδοση, παρουσίαση στο κοινό σε οποιαδήποτε μορφή (ηλεκτρονική, μηχανική ή άλλη) και η εν γένει εκμετάλλευση του συνόλου ή μέρους του έργου.

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΨΥΧΟΓΙΟΣ Α.Ε.

Από το 1979

Έδρα:

Τατοΐου 121, 144 52 Μεταμόρφωση

Βιθλιοπωλείο:

Εμμ. Μπενάκη 13-15, 106 78 Αθήνα

Τηλ.: 2102804800 • fax: 2102819550

PSICHOGIOS PUBLICATIONS S.A.

Publishers since 1979

Head Office:

121, Tatoïou Str., 144 52 Metamorfossi, Greece

Bookstore:

13-15, Emm. Benaki Str., 106 78 Athens, Greece

Tel.: 2102804800 • fax: 2102819550

e-mail: info@psychogios.gr

www.psychogios.gr • <http://blog.psychogios.gr>

© The Roald Dahl Story Company Ltd, 1972

Roald Dahl is a registered trademark of The Roald Dahl Story Company Ltd.

/ © ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΨΥΧΟΓΙΟΣ Α.Ε., Αθήνα 1988

ROALD DAHL

Ο Τσάρλι και ο Μεγάλος Γυάλινος Ανελκυστήρας

Μετάφραση: Κίρα Σίνου

ΠΕΜΠΤΗ ΕΚΔΟΣΗ

Ο **ΡΟΑΛΝΤ ΝΤΑΛ** ήταν κατάσκοπος, κορυφαίος πιλότος μαχητικού αεροσκάφους, ιστορικός της σοκολάτας και ιατρικός εφευρέτης. Ήταν επίσης ο συγγραφέας των **Ο ΤΣΑΡΛΙ ΚΑΙ ΤΟ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟ ΣΟΚΟΛΑΤΑΣ**, **ΟΙ ΜΑΓΙΣΣΕΣ**, **Ο ΜΦΓ** και πολλών ακόμα εξαιρετών ιστοριών. Παραμένει ο Νο 1 παραμυθιάς στον κόσμο. Από τις Εκδόσεις **ΨΥΧΟΓΙΟΣ** κυκλοφορούν άλλα 15 βιβλία του συγγραφέα για μικρούς αλλά και μεγαλύτερους αναγνώστες.

Περιεχόμενα

Ο κύριος Βόνκα το παρακάνει	9
Το Διαστημικό Ξενοδοχείο «ΗΠΑ»	21
Η σύνδεση	30
Ο Πρόεδρος	39
Οι άνθρωποι από τον Άρη	51
Πρόσκληση στον Λευκό Οίκο	62
Κάτι το πολύ σιχαμένο μέσα στην καμπίνα.	68
Οι Κιντ από τον Ανού.	74
Μια χαψιά	84
Το Μεταφορικό Διαστημόπλοιο κινδυνεύει. Επίθεση Αριθ. 1	93
Μάχη με τους Κιντ	101
Πίσω στο εργοστάσιο	115
Το Βόνκα-Βάιτ	121
Η συνταγή του Βόνκα-Βάιτ	133
Τζορτζίνα, αντίο	137
Το Βάιτα-Βονκ και η χώρα του Πλην.	156
Απόδραση από τη χώρα του Πλην	167
Ο πιο γέρος άνθρωπος στον κόσμο	175
Τα μωρά μεγαλώνουν.	189
Πώς να βγάλεις κάποιον από το κρεβάτι του.	195

Λογοτεχνική απόδοση των ποιημάτων:
Ρένα Καρθαίου – Χρυσούλα Σκανδάμη

Ο κύριος Βόνκα το παρακάνει

Η τελευταία φορά που είδαμε τον Τσάρλι ήταν όταν ταξίδευε με τον Μεγάλο Γυάλινο Ανελκυστήρα ψηλά πάνω από την πόλη. Ο κύριος Βόνκα μόλις του είχε πει πως ολόκληρο το τεράστιο, θαυμαστό εργοστάσιο σοκολάτας ήταν δικό του κι ο μικρός μας φίλος ερχόταν τώρα μαζί με ολόκληρη την οικογένειά του για να το παραλάβει. Μέσα στον ανελκυστήρα βρίσκονταν (το λέω μονάχα για να σου το θυμίσω):

Ο Τσάρλι Μπάκετ, ο ήρωάς μας.

Ο κύριος Βίλι Βόνκα, ο απίθανος παρασκευαστής σοκολάτας.

Ο κύριος και η κυρία Μπάκετ, ο πατέρας και η μητέρα του Τσάρλι.

Ο παππούς Τζο και η γιαγιά Ζοζεφίνα, πατέρας και μητέρα του κυρίου Μπάκετ.

Ο παππούς Τζορτζ και η γιαγιά Τζορτζίνα, πατέρας και μητέρα της κυρίας Μπάκετ.

Η γιαγιά Ζοζεφίνα, η γιαγιά Τζορτζίνα και ο παππούς Τζορτζ ήταν ακόμα ξαπλωμένοι στο κρεβάτι τους, που οι άλλοι το είχαν μπάσει στον ανελκυστήρα σπρώχνοντας τη στιγμή ακριβώς που πήγαινε να ξεκινήσει. Όπως θα θυμάσαι, ο παππούς Τζο είχε σηκωθεί από το κρεβάτι του για να κάνει μαζί με τον εγγονό του

τον Τσάρλι τον γύρο στο εργοστάσιο της σοκολάτας.

Βρίσκονταν κιάλας σε ύψος τριακοσίων τριάντα τριών μέτρων και ταξίδευαν πολύ όμορφα. Ο ουρανός ήταν καταγάλανος. Όλοι ήταν συνεπαρμένοι με τη σκέψη πως θα πήγαιναν να μείνουν στο περίφημο εργοστάσιο σοκολάτας.

Ο παππούς Τζο τραγουδούσε.

Ο Τσάρλι χοροπηδούσε.

Ο κύριος και η κυρία Μπάκετ, ύστερα από χρόνια, χαμογελούσαν και πάλι,

ενώ οι τρεις γέροι στο κρεβάτι γελούσαν πλατιά ο ένας στον άλλον, δείχνοντας τα ξεδοντιασμένα ρόδινα ούλα τους.

«Και τι στο καλό είναι αυτό που κρατάει ξεκάρφωτο στον αέρα τούτο το παλαβό κατασκεύασμα;» ρώτησε η γιαγιά Ζοζεφίνα.

«Κυρία μου», είπε ο κύριος Βόνκα. «Αυτό δεν είναι πια μια απλή καμπίνα όπως εκείνες που ανεβαίνουν και κατεβαίνουν μόνο μέσα στα κτίρια. Τώρα που μας ανέβασε ψηλά στον ουρανό έγινε ένας ΑΝΕΛΚΥΣΤΗΡΑΣ. Είναι ο ΜΕΓΑΛΟΣ ΓΥΑΛΙΝΟΣ ΑΝΕΛΚΥΣΤΗΡΑΣ».

«Και τι είναι αυτό που τον κρατάει ψηλά στον αέρα;» ρώτησε η γιαγιά Ζοζεφίνα.

«Οι γάντζοι τ' ουρανού», της εξήγησε ο κύριος Βόνκα.

«Με αφήνετε άναυδη», είπε η γιαγιά Ζοζεφίνα.

«Αγαπητή μου κυρία», είπε ο κύριος Βόνκα, «είστε πρωτάρα ακόμα. Πρώτη φορά βρίσκεστε σε αυτό το περιβάλλον. Όταν θα έχετε κάνει παρέα μαζί μας για περισσότερο καιρό δε θα σας καταπλήσσει πια τίποτα».

«Θέλω να ρωτήσω κάτι γι' αυτούς τους γάντζους του ουρανού», είπε η γιαγιά Ζοζεφίνα. «Φαντάζομαι πως η μια τους άκρη είναι περασμένη από αυτό το κατασκεύασμα με το οποίο ταξιδεύουμε. Έχω δίκιο;»

«Έχετε δίκιο», αποκρίθηκε ο κύριος Βόνκα.

«Και πού είναι γαντζωμένη η άλλη άκρη τους;» ρώτησε η γιαγιά Ζοζεφίνα.

«Μέρα με τη μέρα», είπε ο κύριος Βόνκα, «γίνομαι όλο και πιο κουφός. Θυμίστε μου, παρακαλώ, να τηλεφωνήσω στον ωτορινολαρυγγολόγο μου μόλις γυρίσουμε».

«Τσάρλι», είπε η γιαγιά Ζοζεφίνα, «σαν να μου φαίνεται πως δεν πρέπει να έχω και πολύ μεγάλη εμπιστοσύνη σ' αυτό τον κύριο».

«Το ίδιο λέω και εγώ», είπε η γιαγιά Τζορτζίνα. «Μας τα μασάει».

Ο Τσάρλι έσκυψε πάνω απ' το κρεβάτι και ψιθύρισε κάτι στις δυο γερόντισσες: «Σας παρακαλώ, μη μου τα χαλάτε. Ο κύριος Βόνκα είναι σπουδαίος άνθρωπος. Είναι φίλος μου. Τον αγαπώ».

«Ο Τσάρλι έχει δίκιο», ψιθύρισε και ο παππούς Τζο πλησιάζοντας. «Σώπα τώρα, Τζόζι, και προσπάθησε να μην κάνεις φασαρίες».

«Πρέπει να βιαστούμε!» είπε ο κύριος Βόνκα. «Έχουμε τόσο πολύ καιρό και τόσο λίγα να κάνουμε! Όχι! Σταθείτε. Διαγράψτε το αυτό! Αναποδογυρίστε τη φράση! Ευχαριστώ! Και τώρα πάμε πίσω στο εργοστάσιο!» φώναξε, χτύπησε τα χέρια του και πήδηξε και με τα δυο του πόδια ένα μέτρο ψηλά στον αέρα. «Πάμε πίσω στο εργοστάσιο! Προτού κατεβούμε, όμως, πρέπει να ανεβούμε. Πρέπει να ανεβούμε ψηλά, όλο και πιο ψηλά!»

«Δε σας το είπα;» είπε η γιαγιά Ζοζεφίνα. «Ο άνθρωπος τρελάθηκε».

«Βούλωσέ το, Τζόζι», είπε ο παππούς Τζο. «Ο κύριος Βόνκα ξέρει πολύ καλά τι κάνει».

«Τούτος εδώ είναι τρελός για δέσιμο. Του έστριψε για τα καλά», είπε η γιαγιά Τζορτζίνα.

«Πρέπει να πάμε πιο ψηλά!» φώναξε ο κύριος Βόνκα.

«Πρέπει να πάμε φοβερά ψηλά! Κρατήστε τα στομάχια σας!» και πάτησε ένα καφέ κουμπί. Ο Ανελκυστήρας τραντάχτηκε και, βγάζοντας ένα τρομερό βουητό, τινάχτηκε κατακόρυφα προς τα πάνω, λες και ήταν πύραυλος. Όλοι τους πιάστηκαν ο ένας από τον άλλον και, καθώς το μεγάλο μηχάνημα ανέπτυσσε όλο και μεγαλύτερη ταχύτητα, ο βόμβος και το σβουριχτό του αέρα απ' έξω γινόταν όλο και πιο δυνατό, όλο και πιο διαπεραστικό, μέχρι που μεταβλήθηκε σε ένα τσιριχτό στρίγκλισμα και ήσουν αναγκασμένος να ξεφωνίζεις αν ήθελες να ακούσεις τον εαυτό σου να μιλάει.

«Σταματήστε!» τσίριξε η γιαγιά Ζοζεφίνα. «Τζο, σε παρακαλώ, κάν' τον να σταματήσει! Θέλω να κατεβώ αμέσως!»

«Σώσε μας!» τσίριξε η γιαγιά Τζορτζίνα.

«Κατεβείτε!» τσίριξε ο παππούς Τζορτζ.

«Όχι! Όχι!» τσίριξε και ο κύριος Βόνκα. «Πρέπει να ανεβούμε!»

«Μα γιατί;» φώναξαν τότε όλοι μαζί. «Γιατί να ανεβούμε και όχι να κατεβούμε;»

«Γιατί όσο ψηλότερα θα βρισκόμαστε την ώρα που θα αρχίσουμε να κατεβαίνουμε, τόσο γρηγορότερα θα τρέχουμε την ώρα που θα συγκρουστούμε», εξήγησε ο κύριος Βόνκα. «Πρέπει να τρέχουμε με φανταστική ταχύτητα όταν θα χτυπήσουμε.»

«Όταν χτυπήσουμε ποιο πράμα;» φώναξαν όλοι μαζί.

«Το εργοστάσιο», απάντησε ο κύριος Βόνκα.

«Σας έστριψε οπωσδήποτε», είπε η γιαγιά Ζοζεφίνα. «Θα γίνουμε λιώμα όλοι μας!»

«Θα γίνουμε ομελέτα!» είπε η γιαγιά Τζορτζίνα.

«Είμαστε αναγκασμένοι να το διακινδυνεύσουμε», είπε ο κύριος Βόνκα.

«Αστειεύεστε;» είπε η γιαγιά Ζοζεφίνα. «Πείτε μας πως αστειεύεστε».

«Κυρία μου», είπε ο κύριος Βόνκα. «Δεν αστειεύομαι ποτέ μου».

«Θεούλη μου!» φώναξε η γιαγιά Τζορτζίνα. «Θα διαλυθούμε, όλοι μας».

«Υπάρχει πολύ μεγάλη πιθανότητα», είπε ο κύριος Βόνκα.

Η γιαγιά Ζοζεφίνα έβγαλε μια στριγκλιά κι εξαφανίστηκε κάτω από την κουβέρτα. Η γιαγιά Τζορτζίνα αρπάχτηκε τόσο δυνατά από τον παππού Τζορτζ, που εκείνος άλλαξε σχήμα. Ο κύριος και η κυρία Μπάκετ στέκονταν σφιχταγκαλιασμένοι και δεν μπορούσαν να αρθρώσουν ούτε λέξη από τον τρόπο τους. Μονάχα ο Τσάρλι και ο παππούς Τζο έμειναν αρκετά ψύχραιμοι. Ήξεραν τον κύριο Βόνκα καλά πια και είχαν συνηθίσει στις εκπλήξεις. Αλλά καθώς ο Μεγάλος Ανελκυστήρας συνέχιζε να ανεβαίνει σαν αστραπή και να απομακρύνεται όλο και πιο πολύ από τη Γη, ακόμα και ο Τσάρλι άρχισε να φοβάται λιγάκι.

«Κύριε Βόνκα», ούρλιαξε για να σκεπάσει τον θόρυβο, «εκείνο που δεν μπορώ να καταλάβω είναι το γιατί πρέπει να κατεβούμε με τόσο μεγάλη ταχύτητα;»

«Αγαπητό μου παιδί», εξήγησε ο κύριος Βόνκα, «αν δεν κατεβούμε με αυτή την τρομερή ταχύτητα, δε θα μπορούσαμε να ανοίξουμε δρόμο μέσα από τη στέγη του εργοστασίου. Δεν είναι καθόλου εύκολο να τρυπήσεις μια στέγη γερή σαν κι αυτή».

«Μα η στέγη έχει κιόλας μια τρύπα», είπε ο Τσάρλι. «Την ανοίξαμε βγαίνοντας».

«Τότε θα ανοίξουμε και μια δεύτερη», είπε ο κύριος Βόνκα. «Δυο τρύπες είναι καλύτερα από μία. Αυτό θα σου το πει το κάθε ποντίκι».

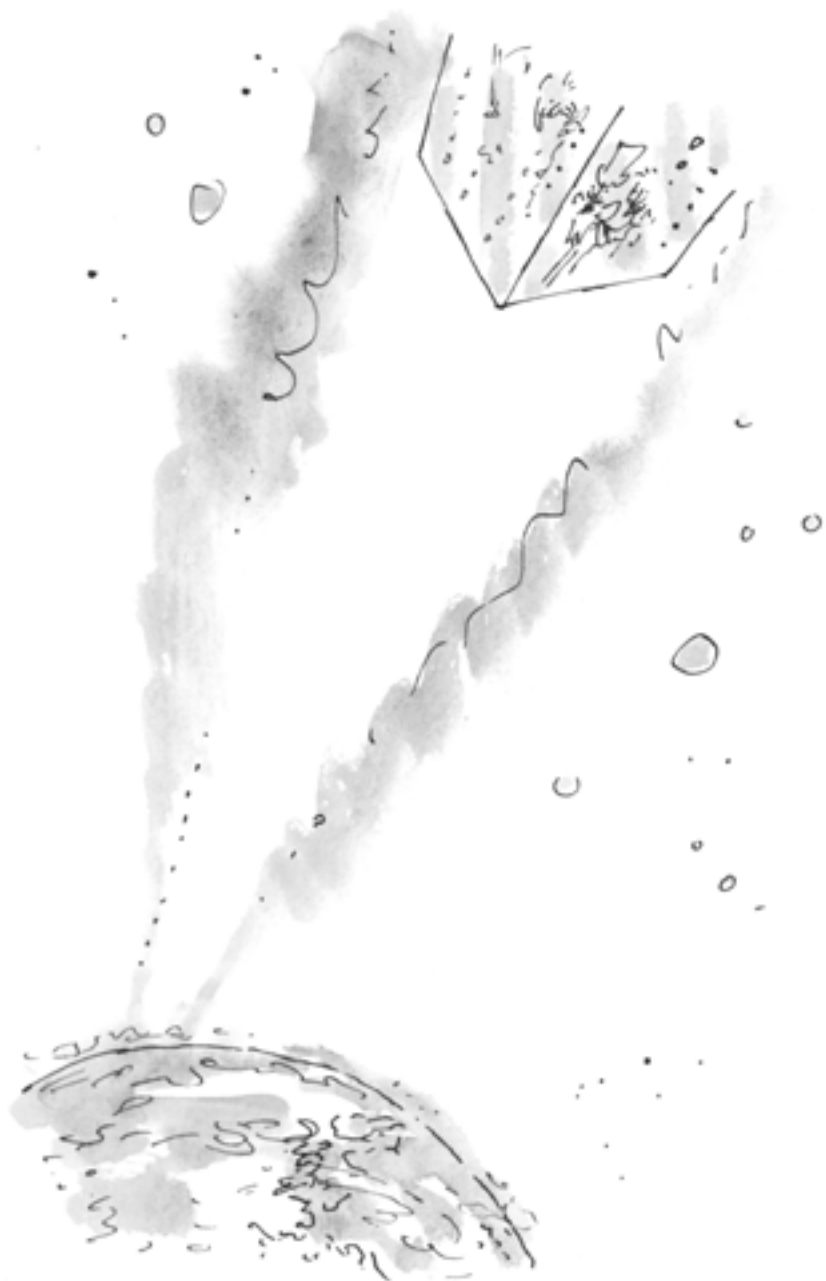
Όλο και πιο ψηλά ανέβαινε ο Μεγάλος Γυάλινος Ανελκυστήρας και σε λίγο μπορούσαν να δουν τις ηπείρους και τους ωκεανούς της Γης να είναι απλωμένοι κάτω τους, λες και ήταν χάρτης. Η θέα ήταν πολύ όμορφη αλλά, όταν στέκεσαι σε ένα πάτωμα από γυαλί και κοιτάς κάτω, σου έρχεται ζαλάδα. Ακόμα και ο Τσάρλι άρχισε τώρα να φοβάται. Κρατούσε σφιχτά το χέρι του παππού Τζο και τον κοίταζε στο πρόσωπο με αγωνία.

«Τρέμω παππού», είπε.

Ο παππούς Τζο αγκάλιασε με το ένα του χέρι τον Τσάρλι από τους ώμους και τον τράβηξε κοντά του: «Το ίδιο και γω, Τσάρλι», είπε.

«Κύριε Βόνκα», φώναξε ο Τσάρλι. «Δε νομίζετε πως ανεβήκαμε αρκετά ψηλά;»

«Κοντεύουμε», απάντησε ο κύριος Βόνκα, «αλλά δε φτάσαμε ακόμα. Και τώρα, σας παρακαλώ, μη μου μιλάτε. Μη με ενοχλείτε. Σε αυτό το στάδιο που βρισκόμαστε, είμαι αναγκασμένος να παρακολουθώ την κατάσταση με μεγάλη προσοχή. Πρέπει να υπολογίσω τον χρόνο σε κλάσματα δευτερολέπτου. Μάλιστα, παιδί μου! Βλέπεις εκείνο το πράσινο κουμπί; Είμαι υποχρεωμένος να το πατήσω ακριβώς τη στιγμή που πρέπει. Αν το πατήσω με μισό δευτερόλεπτο καθυστέρηση, θα βρεθούμε πολύ ψηλά!»

«Και τι θα γίνει αν βρεθούμε πολύ ψηλά;» ρώτησε ο παππούς Τζο.

«Σας παρακαλώ, πάψτε να μου μιλάτε και αφήστε με να συγκεντρωθώ», είπε ο κύριος Βόνκα.

Εκείνη ακριβώς τη στιγμή η γιαγιά Ζοζεφίνα έβγαλε το κεφάλι της κάτω από το σεντόνι και κοίταξε από το κρεβάτι της. Είδε μέσα από το γυάλινο πάτωμα ολόκληρη τη βορειοαμερικάνικη ήπειρο να βρίσκεται διακόσια μίλια από κάτω τους καθόλου μεγαλύτερη από μια πλάκα σοκολάτας: «Κάποιος πρέπει να σταματήσει αυτό τον μανιακό!» έσκουξε, ενώ το ζαρωμένο, γέρικο χέρι της τινάχτηκε σαν αστραπή, άδραξε τον κύριο Βόνκα από την ουρά του φράκου του και τον τράβηξε απότομα προς τα πίσω, ρίχνοντάς τον πάνω στο κρεβάτι.

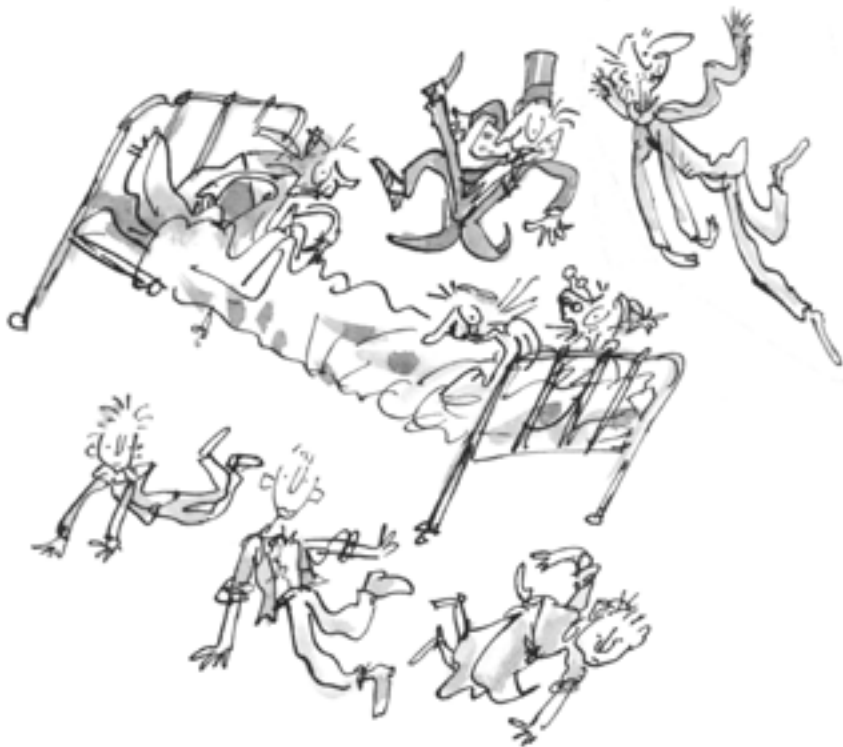
«Αφήστε με!» τσίριξε ο κύριος Βόνκα, καθώς πάλευε να της ξεφύγει. «Αφήστε με ήσυχο! Πρέπει να κάνω μερικά πράγματα! Μην ενοχλείτε τον οδηγό!»

«Θεοπάλαβε!» ούρλιαξε η γιαγιά Ζοζεφίνα ταρακουνώντας τον κύριο Βόνκα, έτσι που δεν μπορούσες να διακρίνεις πια καθαρά το κεφάλι του. «Θα μας πας στο σπίτι τούτη δω τη στιγμή!»

«Αφήστε με!» φώναξε ο κύριος Βόνκα. «Πρέπει να πατήσω εκείνο εκεί το κουμπί, γιατί αλλιώς θα πάμε πολύ ψηλά! Αφήστε με!» Αλλά η γιαγιά Ζοζεφίνα τον κρατούσε γερά. «Τσάρλι!» έκραξε ο κύριος Βόνκα. «Πάτησε το κουμπί! Το πράσινο! Κάνε γρήγορα! Γρήγορα!»

Ο Τσάρλι έδωσε έναν πήδο και βρέθηκε στην άλλη άκρη του Ανελκυστήρα. Κοπάνησε με το δάχτυλό του το πράσινο κουμπί. Καθώς το έκανε, όμως, ο Ανελκυστήρας έβγαλε ένα δυνατό γρύλισμα, έγειρε στο ένα του πλευρό

και σταμάτησε απότομα να βουίζει. Ακολούθησε μια τρομακτική σιωπή.

«Είναι πολύ αργά!» φώναξε ο κύριος Βόνκα. «Την πατήσαμε, Θεέ μου».

Και την ώρα που μιλούσε, το κρεβάτι με τους τρεις γέρους και τον κύριο Βόνκα, πεσμένο από πάνω τους, απογειώθηκε μαλακά από το πάτωμα και στάθηκε μετέωρο στον αέρα. Ο Τσάρλι με τον παππού Τζο και ο κύριος με την κυρία Μπάκετ υψώθηκαν πετώντας αργά προς τα πάνω, έτσι που πριν προλάβεις να πεις κύμινο, ολόκληρη η παρέα μαζί με το κρεβάτι βρέθηκε να αιω-

ρείται στον αέρα μέσα στον Μεγάλο Γυάλινο Ανελκυστήρα, λες και ήταν μπαλόνια.

«Είδατε τι κάνατε;» είπε ο κύριος Βόνκα πεταρίζοντας ολόγυρα.

«Τι έγινε;» φώναξε η γιαγιά Ζοζεφίνα. Είχε πεταχτεί έξω από το κρεβάτι και τώρα βρισκόταν, ντυμένη με το νυχτικό της, κάτω ακριβώς από το ταβάνι.

«Μήπως πήγαμε πολύ ψηλά;» ρώτησε ο Τσάρλι.

«Αν πήγαμε πολύ ψηλά;» φώναξε ο κύριος Βόνκα. «Και βέβαια πήγαμε πολύ ψηλά! Ξέρετε πού είμαστε, φίλοι μου; Μπήκαμε σε τροχιά!»

Όλοι τους τον κοίταξαν με μάτια γουρλωμένα, σαστισμένοι και απορημένοι. Είχαν ταραχτεί τόσο που δεν μπορούσαν να μιλήσουν.

«Τώρα κάνουμε τον γύρο της Γης τρέχοντας με δεκαεπτά χιλιάδες μίλια την ώρα», είπε ο κύριος Βόνκα. «Τι εντύπωση σας κάνει αυτό;»

«Πνίγομαι!» φώναξε λαχανιασμένη η γιαγιά Τζορτζίνα. «Δεν μπορώ να πάρω αναπνοή».

«Και φυσικά δεν μπορείτε!» είπε ο κύριος Βόνκα. «Εδώ ψηλά δεν υπάρχει αέρας». Πλησίασε, σαν να κολυμπούσε, ξυστά κάτω από την οροφή, σε ένα κουμπί που έγραφε ΟΞΥΓΟΝΟ. Το πάτησε. «Τώρα θα είστε μια χαρά», της είπε. «Ανασάνετε με την ησυχία σας».

«Τι παράξενο συναίσθημα», είπε ο Τσάρλι κολυμπώντας ολόγυρα. «Νιώθω σαν μπουρμπουλήθρα».

«Θαύμα», είπε ο παππούς Τζο. «Αισθάνομαι σαν να μη ζυγίζω τίποτα».

«Κι έτσι είναι», είπε ο κύριος Βόνκα. «Κανένας μας δε ζυγίζει τίποτα, ούτε ένα γραμμάριο».

«Σαχλαμάρες!» είπε η γιαγιά η Τζορτζίνα. «Ζυγίζω ακριβώς σαράντα επτά κιλά».

«Όχι πια», είπε ο κύριος Βόνκα. «Τώρα δε ζυγίζετε τίποτε απολύτως».

Οι τρεις γέροντες, ο παππούς Τζορτζ, η γιαγιά Τζορτζίνα κι η γιαγιά Ζοζεφίνα, πάσχιζαν σαν τρελοί να ξαναπέσουν στο κρεβάτι τους, ωστόσο χωρίς να τα καταφέρνουν. Το κρεβάτι πετούσε σε μέτριο ύψος. Φυσικά πετούσαν κι εκείνοι, μα κάθε φορά που έφταναν στο ύψος του κρεβατιού κι επιχειρούσαν να χωθούν μέσα, έβγαιναν πάλι πετώντας στον αέρα. Βλέποντάς τους, ο Τσάρλι και ο παππούς Τζο είχαν ξεκαρδιστεί στα γέλια.

«Ποιο είναι το αστείο;» ρώτησε η γιαγιά Ζοζεφίνα.

«Επιτέλους σας βγάλαμε από το κρεβάτι», είπε ο παππούς Τζο.

«Βούλωσέ το και βοήθησέ μας να ξαναμπούμε», αγρίεψε η γιαγιά Ζοζεφίνα.

«Ούτε να το σκέφτεστε», είπε ο κύριος Βόνκα. «Δε θα κατορθώσετε ποτέ να μείνετε στο κρεβάτι σας. Συνεχίστε καλύτερα να πετάτε και χαρείτε το».

«Αυτός ο άνθρωπος είναι μουρλός!» φώναξε η γιαγιά Τζορτζίνα. «Σας το είπα να τον προσέχετε, αλλιώςτικά θα μας διαλύσει όλους!»

Το Διαστημικό Ξενοδοχείο «ΗΠΑ»

Ο Μεγάλος Γυάλινος Ανελκυστήρας του κυρίου Βόνκα δεν ήταν το μόνο αντικείμενο που βρισκόταν εκείνη την ώρα σε τροχιά γύρω από τη Γη. Πριν από δυο μέρες, οι Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής είχαν εκτοξεύσει με επιτυχία στο διάστημα το πρώτο Διαστημικό Ξενοδοχείο τους, το «ΗΠΑ». Ήταν ένα τεράστιο διαστημόπλοιο που έμοιαζε με λουκάνικο, έφτανε στο μάκρος τα χίλια μέτρα και ήταν ένα θαύμα της διαστημικής εποχής. Μέσα είχε ένα γήπεδο του τένις, μια πισίνα, ένα γυμναστήριο, μια παιδική χαρά και πεντακόσια πολυτελέστατα υπνοδωμάτια, το καθένα με το ιδιαίτερο λουτρό του. Όλοι οι χώροι είχαν κλιματισμό. Ήταν επίσης εξοπλισμένο με μια συσκευή που παρήγαγε βαρύτητα, επομένως δεν πετούσες στο εσωτερικό του· περπατούσες κανονικά.

Αυτό λοιπόν το παράδοξο αντικείμενο έκανε συνέχεια τον γύρο της Γης σε ύψος 240 μιλίων. Τους πελάτες του ξενοδοχείου τούς ανεβοκατέβαζαν ειδικά ταξί-πύραυλοι που αναχωρούσαν κάθε ώρα, ακριβώς στην ώρα τους, από το Ακρωτήριο Κένεντι, από Δευτέρα ως Παρασκευή. Προς το παρόν, όμως, στο ξενοδοχείο δεν υπήρχε ψυχή· ούτε καν ένας αστροναύτης. Κι αυτό γιατί κανένας δεν είχε πιστέψει στ' αλήθεια πως ένα

τόσο πελώριο πράγμα θα μπορούσε να απογειωθεί δίχως να σκάσει.

Η εκτόξευση όμως έγινε με μεγάλη επιτυχία και τώρα που το Διαστημικό Ξενοδοχείο βρισκόταν ασφαλισμένο στην τροχιά του, οι αρμόδιοι κάτω στη Γη βιάζονταν πολύ να στείλουν εκεί τους πρώτους πελάτες. Κυκλοφορούσε μάλιστα μια φήμη πως ανάμεσα στους πρώτους που θα έμεναν στο ξενοδοχείο θα ήταν ο ίδιος ο Πρόεδρος των Ηνωμένων Πολιτειών και ήταν πολύ φυσικό που άνθρωποι από ολόκληρο τον κόσμο έκαναν σαν παλαβοί για να κλείσουν δωμάτια. Κάμποσοι βασιλιάδες και βασίλισσες είχαν τηλεγραφήσει στον Λευκό Οίκο, στην Ουάσινγκτον, για να τους κρατήσουν δωμάτια, κι ένας εκατομμυριούχος από το Τέξας, που ονομαζόταν Όρσον Καρτ κι ήταν να παντρευτεί μια νεαρή ηθοποιό, την Έλεν Χαϊγούτερ, πρόσφερε εκατό χιλιάδες δολάρια τη μέρα για ένα νυφικό διαμέρισμα.

Δεν μπορείς, όμως, να στείλεις πελάτες σε ένα ξενοδοχείο αν δεν έχεις εκεί ένα σωρό ανθρώπους να τους περιποιηθούν κι αυτό εξηγεί γιατί ένα άλλο πολύ περίεργο αντικείμενο έκοβε εκείνη τη στιγμή βόλτες γύρω από τη Γη. Ήταν το μεγάλο Μεταφορικό Διαστημόπλοιο και μέσα του βρισκόταν όλο το προσωπικό του Διαστημικού Ξενοδοχείου, του «ΗΠΑ». Εκεί ήταν οι διευθυντές, οι υποδιευθυντές, οι υπάλληλοι της υποδοχής, οι σερβιτόρες, οι καμαριέρες, οι αρχιζαχαροπλάστες και οι πορτιέρηδες. Το διαστημόπλοιο που τους μετέφερε ήταν επανδρωμένο με τρεις διάσημους αστροναύτες, τον Σούκουορθ, τον Σανκς και τον Σόουλερ, που ήταν όλοι ωραίοι, έξυπνοι και γενναίοι.

«Σε μία ώρα ακριβώς», είπε ο Σούκουορθ από το μεγάλο γράφωνο στους επιβάτες του, «θα συνδεθούμε με το Διαστημικό Ξενοδοχείο “ΗΠΑ” εκεί όπου θα ζήσετε ευτυχισμένοι τα επόμενα δέκα χρόνια. Αν κοιτάξετε τώρα ίσια μπροστά σας πρέπει να δείτε για μια στιγμή αυτό το υπέροχο διαστημόπλοιο. Αχά! Κάτι βλέπω εκεί πέρα! Πρέπει να είναι αυτό! Είναι σίγουρο πως κάτι βρίσκεται μπροστά μας!»

Ο Σούκουορθ, ο Σανκς και ο Σόουλερ, όπως και οι διευθυντές, οι υποδιευθυντές, οι σερβιτόρες, οι καμαριέρες, οι αρχιζαχαροπλάστες και οι πορτιέρηδες, όλοι τους κοίταξαν με μεγάλο ενδιαφέρον από τα παράθυρα. Ο Σούκουορθ πυροδότησε δυο μικρούς πυραύλους για να κάνει το διαστημόπλοιο να τρέξει πιο γρήγορα και σε λίγο άρχισαν να το πλησιάζουν.

«Εεε!» τσίριξε ο Σόουλερ. «Αυτό δεν είναι το Διαστημικό Ξενοδοχείο μας!»

«Μα τους τυφλούς τυφλοπόντικες!» φώναξε ο Σανκς. «Μα τον Ναβουχοδονόσορα, τι είναι τούτο;»

«Γρήγορα! Δώσε μου το τηλεσκόπιο!» ούρλιαξε ο Σούκουορθ. Με το ένα χέρι του κανόνισε το τηλεσκόπιο και με το άλλο γύρισε τον διακόπτη που τον συνέδεε με τον Έλεγχο Εδάφους.

«Έλα, Χιούστον!» φώναξε στο μικρόφωνο. «Εδώ συμβαίνει κάτι το εξωφρενικό! Στην τροχιά μπροστά μας βρίσκεται ένα κατασκεύασμα που δε μοιάζει με κανένα από τα διαστημόπλοια που έχω δει στη ζωή μου! Σίγουρα πράγματα!»

«Να μας το περιγράψεις αμέσως!» πρόσταξε ο Έλεγχος Εδάφους από το Χιούστον.

«Είναι... είναι καμωμένο ολόκληρο από γυαλί και είναι κάπως τετραγωνισμένο και μέσα του έχει ένα σωρό κόσμο! Και όλοι τους κολυμπάνε πάνω κάτω σαν τα χρυσόψαρα στη γυάλα».

«Πόσοι αστροναύτες είναι μέσα;»

«Κανένας», είπε ο Σούκουορθ. «Αυτοί εκεί μέσα είναι αδύνατο να είναι αστροναύτες.»

«Από πού το συμπεραίνεις αυτό;»

«Γιατί οι τρεις τουλάχιστον φορούν τα νυχτικά τους!»

«Μην είσαι βλάκας, Σούκουορθ!» αγρίεψε ο Έλεγχος Εδάφους. «Συγκεντρώσου! Η υπόθεση είναι σοβαρή!»

«Τ' ορκίζομαι!» φώναξε ο κακομοίρης ο Σούκουορθ. «Τρεις απ' αυτούς είναι με τα νυχτικά τους! Δυο γριές και ένας γέρος! Τους βλέπω καθαρά! Μπορώ να δω ακόμα και το πρόσωπό τους! Που να πάρει η ευχή! Είναι πιο γέροι κι από τον Μαθουσάλα, θα είναι καμιά ενενηνταριά χρόνων ο καθένας».

«Μουρλάθηκες, Σούκουορθ!» φώναξε ο Έλεγχος Εδάφους. «Απολύεσαι! Δώσε μου τον Σανκς!»

«Σανκς εδώ», είπε εκείνος. «Άκουσέ με καλά, Χιούστον. Μέσα σε αυτό το απίθανο γυάλινο κουτί βρίσκονται τρία γερόντια που κολυμπούν στον αέρα, είναι και ένας αστείος κοντοστούπης με μυτερό μουσάκι που φοράει μαύρο ημίψηλο, βελουδένιο δαμασκηνί φράκο και ένα σκουροπράσινο παντελόκι...»

«Κόφ' το!» τσίριξε ο Έλεγχος Εδάφους.

«Και δεν είναι μόνο αυτοί», συνέχισε ο Σανκς. «Είναι και ένα αγοράκι καμιά δεκαριά χρόνων...»

«Δεν είναι αγοράκι, ηλίθιε!» φώναξε ο Έλεγχος Εδάφους. «Είναι ένας μεταμφιεσμένος αστροναύτης! Είναι

ένας αστροναύτης νάνος μασκαρεμένος σε μικρό παιδί! Κι αυτοί οι γέροι είναι κι αυτοί αστροναύτες! Είναι όλοι τους μεταμφιεσμένοι!»

«Μα ποιοι είναι;» τσίριξε ο Σανκς.

«Και πού θες να το ξέρω εγώ;» φώναξε ο Έλεγχος Εδάφους. «Μήπως κατευθύνονται προς το Διαστημικό Ξενοδοχείο;»

«Ακριβώς», φώναξε ο Σανκς. «Μπορώ να διακρίνω τώρα και το Διαστημικό Ξενοδοχείο, κάπου ένα μίλι μπροστά μας».

«Θα το ανατινάξουν!» ούρλιαξε ο Πύργος Ελέγχου. «Η κατάσταση είναι απελπιστική! Είναι...»

Ξαφνικά η φωνή του κόπηκε και ο Σανκς άκουσε μια φωνή τελείως διαφορετική να του μιλάει στ' ακουστικά. Ήταν βαθιά και βραχνή.

«Αναλαμβάνω εγώ την υπόθεση», είπε η βαθιά και βραχνή φωνή. «Είσαι εκεί, Σανκς;»

«Φυσικά και είμαι εδώ», έκανε ο Σανκς. «Πώς τολμάς, όμως, και μπαίνεις στη μέση; Μην ανακατεύεσαι! Κι εδώ που τα λέμε, ποιος είσαι;»

«Είμαι ο Πρόεδρος των Ηνωμένων Πολιτειών», είπε η φωνή.

«Και γω ο βασιλιάς Αγαμέμνων», αποκρίθηκε ο Σανκς. «Με δουλεύεις;»

«Κόφ' το, Σανκς», αγρίεψε ο Πρόεδρος. «Πρόκειται για κατάσταση εθνικής ανάγκης».

«Άλλο και τούτο!» είπε ο Σανκς γυρίζοντας στον Σούκουορθ και τον Σόουλερ. «Είναι στ' αλήθεια ο Πρόεδρος. Είναι ο ίδιος ο Πρόεδρος Τζιλγκρας αυτοπροσώπως... Γεια σας, κύριε Πρόεδρε. Πώς είστε σήμερα;»

«Πόσοι βρίσκονται σε εκείνο το γυάλινο διαστημόπλοιο;» ρώτησε βραχνά ο Πρόεδρος.

«Οκτώ», είπε ο Σανκς. «Και όλοι τους πετούν».

«Πετούν;»

«Εδώ πάνω έχουμε βγει έξω από την έλξη της βαρύτητας, κύριε Πρόεδρε. Τα πάντα πετούν. Θα πετούσαμε και εμείς αν δεν ήμασταν δεμένοι. Δεν το ξέρετε;»

«Φυσικά και το ξέρω», είπε ο Πρόεδρος. «Τι άλλο μπορείς να μου πεις για το γυάλινο διαστημόπλοιο;»

«Έχει μέσα κι ένα κρεβάτι», είπε ο Σανκς. «Ένα μεγάλο διπλό κρεβάτι, που κι αυτό λικνίζεται στον αέρα».

«Ένα κρεβάτι;» αντέκοψε αγριεμένος ο Πρόεδρος. «Πρώτη φορά ακούω για κρεβάτια σε διαστημόπλοιο».

«Ορκίζομαι πως είναι κρεβάτι», είπε ο Σανκς.

«Σου έχει στρίψει οπωσδήποτε, Σανκς», αποφάνθηκε ο Πρόεδρος. «Σωστή ζουρλοπαντιέρα! Δώσε μου τον Σόουλερ να του μιλήσω!»

«Σόουλερ εδώ, κύριε Πρόεδρε», είπε ο Σόουλερ, παίρνοντας το μικρόφωνο από τον Σανκς. «Είναι μεγάλη μου τιμή να μιλάω μαζί σας, κύριε Πρόεδρε».

«Κόφ' το!» είπε ο Πρόεδρος. «Θα ήθελα να μου πεις μονάχα τι βλέπεις».

«Είναι πραγματικά ένα κρεβάτι, κύριε Πρόεδρε. Το βλέπω με το τηλεσκόπιό μου. Έχει σεντόνια και κουβέρτες κι ένα στρώμα...»

«Δεν είναι κρεβάτι, ηλίθιο υποκείμενο!» τσίριξε ο Πρόεδρος. «Δε σου κόβει πως πρόκειται για κόλπο; Είναι βόμβα. Είναι μια βόμβα καμουφλαρισμένη σε κρεβάτι! Πάνε ν' ανατινάξουν το υπέροχο Διαστημικό Ξενοδοχείο μας!»

«Και ποιοι μπορεί να είναι αυτοί, κύριε Πρόεδρε;» ρώτησε ο Σόουλερ.

«Μη μιλάς τόσο κι άσε με να σκεφτώ», είπε ο Πρόεδρος.

Ακολούθησαν μερικά δευτερόλεπτα σιωπής. Ο Σόουλερ περίμενε ανυπόμονος. Το ίδιο κι ο Σανκς κι ο Σούκουορθ. Το ίδιο και οι διευθυντές, οι υποδιευθυντές, οι υπάλληλοι υποδοχής, οι σερβιτόρες, οι καμαριέρες, οι αρχιζαχαροπλάστες και οι πορτιέρηδες. Και κάτω στη Γη, στην πελώρια Αίθουσα Ελέγχου, στο Χιούστον, εκατό ελεγκτές κάθονταν ακίνητοι μπροστά στους πίνακες και στα συστήματα ελέγχου, περιμένοντας ν' ακούσουν ποιες εντολές θα έδινε ο Πρόεδρος στους αστροναύτες.

«Σκέφτηκα κάτι», είπε ο Πρόεδρος. «Δεν έχεις μια κάμερα της τηλεόρασης εκεί, στο μπροστινό μέρος του διαστημόπλοιου, Σόουλερ;»

«Και βέβαια έχω, κύριε Πρόεδρε».

«Βάλ' την μπροστά λοιπόν, χαζέ, και άσε και εμάς εδώ χάμω να δούμε αυτό το πράμα!»

«Αυτό δεν το σκέφτηκα καν», είπε ο Σόουλερ. «Δεν είναι να απορεί κανείς πως εσείς είστε ο Πρόεδρος. Εμπρός λοιπόν...»

Άπλωσε το χέρι του και άναψε την κάμερα της τηλεόρασης που βρισκόταν στη μύτη του διαστημόπλοιου. Την ίδια στιγμή πεντακόσια εκατομμύρια άνθρωποι σε ολόκληρο τον κόσμο που άκουγαν το ραδιόφωνο έτρεξαν στις τηλεοράσεις τους.

Στις οθόνες τους είδαν αυτό ακριβώς που έβλεπαν και ο Σούκουορθ, ο Σανκς και ο Σόουλερ, ένα περιέργο γυάλινο κουτί, που διέγραφε μια τέλεια τροχιά γύρω από τη Γη και μέσα στο κουτί, χωρίς να ξεχωρίζουν πολύ καλά, διακρίνονταν επτά μεγάλοι άνθρωποι, ένα αγοράκι και ένα μεγάλο διπλό κρεβάτι και όλοι τους αιωρούνταν στον αέρα. Τρεις από τους μεγάλους ήταν ξυπόλυτοι και φορούσαν νυχτικά. Και μακριά, πέρα από το γυάλινο κουτί, οι τηλεθεατές μπορούσαν να δουν το τεράστιο, γυαλιστερό και ασημένιο περίγραμμα του Διαστημικού Ξενοδοχείου «ΗΠΑ».

Ήταν, όμως, προπαντός, το καταχθόνιο γυάλινο κουτί που τρώγανε με τα μάτια τους όλοι οι τηλεθεατές. Αυτό και το πλήρωμά του, από οκτώ πανούργα πλάσματα, οκτώ αστροναύτες, τόσο ανθεκτικούς και σκληραγωγημένους, που δεν είχαν κάνει ούτε τον κόπο να φορέσουν τις διαστημικές στολές τους. Ποιοι ήταν, λοιπόν, αυτοί οι άνθρωποι και από πού να έρχονταν άραγε; Και τι ήταν, για όνομα του Θεού, εκείνο το απαίσιο πράγμα καμουφλαρισμένο σε διπλό κρεβάτι; Ο Πρόεδρος είχε πει πως ήταν βόμβα και δεν αποκλειόταν να είχε δίκιο. Τι σχεδίαζαν, όμως, να κάνουν με αυτό; Σε ολόκλη-

ρη την Αμερική και τον Καναδά, τη Ρωσία και την Ιαπωνία, τις Ινδίες και την Κίνα, την Αφρική και την Αγγλία, τη Γαλλία και τη Γερμανία και σε ολόκληρο τον υπόλοιπο κόσμο ένα είδος πανικού είχε αρχίσει να σαλεύει ανάμεσα στους τηλεθεατές.

«Κρατήσου μακριά τους, Σόουλερ!» πρόσταξε σοβαρός ο Πρόεδρος.

«Και βέβαια, κύριε Πρόεδρε!» απάντησε ο Σόουλερ. «Οπωσδήποτε!»

Ο Τσάρλι σε νέες περιπέτειες! Μαζί με τον μεγάλο φίλο του, τον κύριο Βίλι Βόνκα, παίρνουν τους γονείς και τους παππούδες του να ζήσουν όλοι μαζί στο εργοστάσιο σοκολάτας. Από λάθος, όμως, ο Μεγάλος Γυάλινος Ανελκυστήρας που θα τους μεταφέρει βρίσκεται σε τροχιά, στο Διάστημα.

Αφού αντιμετωπίσουν χίλια δυο προβλήματα –έλλειψη βαρύτητας, εξωγήινους και άλλα– επιστρέφουν στη Γη για νέο κύκλο περιπετειών. Παρ' όλα αυτά, δε χάνουν ούτε το κουράγιο ούτε την αξιοπρέπειά τους ούτε τα τρυφερά αισθήματα μεταξύ τους...

*Διαβάστε και τα άλλα απίθανα
και συναρπαστικά βιβλία του Ρόαλντ Νταλ,
που κυκλοφορούν από τις Εκδόσεις ΨΥΧΟΓΙΟΣ.*

**ROALD
DAHL**

Για πληροφορίες σχετικά με
τη φιλανθρωπική μας δράση,
παρακαλούμε επισκεφθείτε
το www.roalddahl.com.

Εκδόσεις ΨΥΧΟΓΙΟΣ

www.psichogios.gr

Από 9 ετών

ISBN: 978-618-01-3729-1

ΚΩΔ. ΜΗΧΣΗΣ: 24946